

Prefata - pg. 15,16

Paginile următoare provin din *Cartea Preceptelor de Aur*, una dintre lucrările ce se pun în mainile studioșilor mistici din Răsărit. Cunoașterea lor este obligatorie în acea Școală ale cărei învățături sunt acceptate de mulți teozofi. De aceea, având în vedere faptul că cunosc multe dintre precepte pe de rost, munca de a o traduce a fost destul de ușoară pentru mine.

Este bine știut că, în India, metodele de dezvoltare psihică diferă în funcție de Guru (învățători sau maeștri), nu numai fiindcă ei aparțin unor Școli diferite de filozofie, care sunt în număr de șase, ci pentru că fiecare Guru își are sistemul său propriu, pe care în general îl ține foarte secret. Dar dincolo de Himalaya, metoda în Școlile ezoterice nu diferă, decât dacă Guru este un simplu un Lama, dar puțin mai învățat decât aceia pe care îi învață.

Lucrarea din care traduc aici face parte din aceeași serie din care au fost extrase „Strofele” din *Cartea lui Dyzan*, pe care se bazează *Doctrina Secretă*. Împreună cu marea lucrare mistică numită *Paramartha*, despre care legenda lui *Nagarjuna* ne spune că a fost dată marelui Arhat de către Nagas numiți și „Șerpi” (de fapt un nume dat vechilor Inițiați), *Cartea Învățăturilor de Aur* pretinde să aibă aceeași origine. Cu toate acestea maximele și ideile sale, oricât de nobile și originale ar fi, sunt deseori găsite sub diferite forme în lucrări sanscrite cum ar fi *Dnyaneshvari*, acel superb tratat mistic în care Krishna îi descrie lui Arjuna în culori strălucitoare starea unui Yogi total iluminat; și din nou în câteva *Upanishade*. Este normal având în vedere că majoritatea, dacă nu toți marii Arhați, primii discipoli ai lui Gautama Buddha au fost hinduși sau arieni, mai ales cei care au emigrat în Tibet, și nu mongoli. Lucrările lăsate doar de Aryasangha sunt numeroase.

Preceptele originale sunt gravate pe dreptunghiuri subțiri, copiile au fost făcute adesea pe discuri.

Partea întâi - pg. 27,28

Devenit indiferent la obiectele percepției, elevul trebuie să-l caute pe *rajah* (*regele*) simțurilor, Producătorul de Ganduri, pe cel care trezește iluzia.

Mentalul este marele distrugător al Realului.

Fie ca Discipolul să distrugă distrugătorul.

Pentru că:

Atunci când lui însuși forma sa îi va părea ireală, așa cum îi apar la deșteptare toate formele pe care le vede în vise;

Când va fi încetat să audă multiplicitatea, el va putea discerne UNUL — sunetul interior care-l omoară pe cel exterior.

Atunci, și numai atunci, va părăsi el regiunea

lui *Asat*, cel fals, pentru a ajunge la împărăția lui *Sat*, cel adevărat.

Înainte ca sufletul să poată vedea, Armonia interioară trebuie atinsă și ochii carnali să fie făcuți orbi la toată iluzia.

Înainte ca Sufletul să poată auzi, imaginea (omul) trebuie să devină tot așa de surdă la răcnete ca și la șoapte, la strigătele elefanților mugitori ca și la zumzetul argintiu al licuriciului de aur.

Înainte ca sufletul să poată înțelege și să-și amintească, el trebuie să fie intim unit cu

Vorbitorul Tăcut, întocmai cum forma după care e modelat lutul este mai întâi unită cu mintea olarului.

Căci atunci Sufletul va auzi și își va aminti.

Și atunci urechii interioare îi va vorbi:

VOCEA LINIȘTII

Și îi va spune:

Dacă sufletul tău surade pe când se îmbăiază în Lumina soarelui Vieții tale; dacă sufletul tău cântă în crisalida sa de carne și materie; dacă sufletul tău plange înăuntrul castelului său de iluzie; dacă sufletul tău se zbate să rupă firul de argint care îl leagă de Maestru; să știi, O, discipole, sufletul tău este încă un Suflet al pământului.

Partea a doua - pg. 51,52

Căile sunt două; marile Perfecțiuni, trei; șase sunt Virtuțile ce transformă corpul în Pomul Cunoașterii.

Cine se va apropia de ele?

Cine va intra cel dintai pe ele?

Cine va auzi cel dintai doctrina celor două

Căi în una, adevărul dezvăluit despre Inimă

Secretă? Legea care, evitând învățătura învață înțelepciunea, dezvăluie o poveste de durere.

Vai, vai, de toți oamenii ar stăpani Alaya, ar fi una cu marele Suflet și posedând-o astfel,

Alaya le-ar fi atât de puțin de folos!

Privește cum, asemenea lunii reflectate în undele liniștite, Alaya este reflectată atât de cel mic cât și de cel mare, este oglindită în cei mai mărunți atomi, însă nu izbutește să atingă inima tuturor. Ce păcat că atât de puțini oameni pot să profite de acest dar, de neprețuita binefacere

de a învăța adevărul, de percepția dreaptă a lucrurilor existente, de Cunoașterea non-existentului!

Zice elevul:

O, învățătorule, ce trebuie să fac ca să ajung la Înțelepciune?

O, înțeleptule, ce să fac ca să câștig perfecțiunea?

Caută Căile. Dar, O, Lanu, să fii cu inima curată înainte de a porni în călătoria ta.

Înainte de a face cel dintai pas al tău, învață să discerți realul de fals, veșnic-trecătorul

de veșnic-durabilul. Învață, mai presus de toate, să separi Invățătura-Capului de Înțelepciunea-Sufletului, doctrina „Ochiului” de cea a „Inimii”.

Da, ignoranța este ca un vas închis și fără aer; Sufletul — o pasăre zăvorată înăuntru.

Ea nu cîrpește și nu poate să miște nici măcar o pană; pasărea cantătoare rămâne mută și amorțită și moare de istovire.

Dar chiar și ignoranța este mai bună decît Invățătura-Capului fără Înțelepciunea-Sufletului spre a o lumina și călăuzi.

Partea a treia - pg. 72, 73

„Upadya, alegerea este făcută, mi-e sete de Înțelepciune. Acum ai sfașiat vălul dinaintea

Căii secrete și ai predat Yana mai mare. Servitorul tău este pregătit pentru călăuzirea ta.”

Ei bine, Sravaka. Pregătește-te, căci va trebui să călătorești singur. Invățătorul nu poate decît să arate calea. Calea este unapentru toți, modalitatea de a atinge ținta trebuie să varieze în funcție de pelerini.

Ce vei alege, O, tu cu inima neimblanzită?

Samtanul „doctrinei ochiului”, împătrita

Dhyana, sau îți vei răzbate calea prin Paramite, șase la număr, nobile porți ale virtuții ce duc la Bodhi și la Prajna, a șaptea treaptă a Înțelepciunii?

Calea aspră a împătritei Dhyana cotește spre deal. De trei ori mare este cel ce urcă culmea măreață.

Înălțimile Paramitei sunt străbătute de o cărare încă și mai prăpăstioasă. Trebuie să-ți deschizi calea prin șapte portaluri, șapte fortărețe deținute de puteri crude, viclene — pasiunile incarnate.

Fii vesel, discipole; ia aminte la regula de aur.

